

Sentencja

Artykuł 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1231/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. rozszerzającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie (WE) nr 987/2009 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi rozporządzeniami jedynie ze względu na swoje obywatelstwo należy interpretować w ten sposób, że obywatele państw trzecich przebywający tymczasowo w państwie członkowskim w oparciu o dokument pobytowy i dysponujący formularzem zgłoszenia miejsca zamieszkania potwierdzonym przez organ właściwy ds. cudzoziemców w tym państwie członkowskim mogą powoływać się na przepisy koordynujące przewidziane przez rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 465/2012 z dnia 22 maja 2012 r. i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego dla celów ustalenia prawa właściwego w zakresie zabezpieczenia społecznego, któremu podlegają, jeżeli zamieszkują i pracują legalnie na terytorium państw członkowskich.

(¹) Dz.U. C 28 z 25.1.2021.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 11 listopada 2020 r. – NT, RV, BS, ER / British Airways plc

(Sprawa C-592/20)

(2021/C 228/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: NT, RV, BS, ER

Strona pozwana: British Airways plc

Trybunał (dziewiąta izba) postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2021 r. orzekł, że art. 2 lit. b) i art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (¹) należy interpretować w ten sposób, że w ramach lotu łączonego składającego się z dwóch etapów, na który dokonano jednej rezerwacji, pasażer, który przyleciał do miejsca docelowego z opóźnieniem wynoszącym trzy godziny lub więcej, wynikającym z odwołania drugiego etapu lotu, który miał być przeprowadzony przez innego przewoźnika lotniczego niż przewoźnik, z którym pasażer zawarł umowę przewozu, może wytoczyć powództwo o odszkodowanie na podstawie art. 7 ust. 1 tego rozporządzenia przeciw temu przewoźnikowi lotniczemu i zażądać od niego zapłaty odszkodowania przewidzianego w tym przepisie, które ustalone jest na podstawie całkowitej długości lotu łączonego mierzonej od miejsca wylotu pierwszego etapu lotu do miejsca przylotu drugiego etapu lotu.

(¹) Dz.U. 2004, L 46, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 15 października 2020 r. w sprawie T-48/19, smart things solutions/ EUIPO – Samsung Electronics (smart:)things, wniesione w dniu 16 grudnia 2020 r. przez smart things solutions GmbH

(Sprawa C-681/20 P)

(2021/C 228/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: smart things solutions GmbH (przedstawiciel: R. Dissmann, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Samsung Electronics GmbH

Postanowieniem z dnia 24 marca 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) orzekł, że odwołanie nie zostanie przyjęte do rozpoznania oraz że smart things solutions GmbH pokrywa własne koszty.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 18 listopada 2020 r. w sprawie T-664/19, Allergan Holdings France / EUIPO – Dermavita (JUVEDERM ULTRA), wniesione w dniu 26 stycznia 2021 r. przez Allergan Holdings France

(Sprawa C-41/21 P)

(2021/C 228/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Allergan Holdings France (przedstawiciele: T. de Haan, avocat, i J. Day, solicitor)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Dermavita Co. Ltd

Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) orzekł, że odwołanie nie zostanie przyjęte do rozpoznania oraz że Allergan Holdings France pokrywa własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Hiszpania) w dniu 29 stycznia 2021 r. – Prestige and Limousine, S.L. / Área Metropolitana de Barcelona

(Sprawa C-50/21)

(2021/C 228/18)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Prestige and Limousine, S.L.

Strona przeciwna: Área Metropolitana de Barcelona

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i art. 107 ust. 1 TFUE stoją na przeszkodzie przepisom krajowym – ustawowym i wykonawczym –, które bez uzasadnionego powodu ograniczają liczbę zezwoleń na usługi wynajmu samochodów osobowych z kierowcą (VTC ⁽¹⁾) do jednego lub mniej na trzydzieści licencji na taksówkę?
- 2) Czy art. 49 i art. 107 ust. 1 TFUE stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, które bez uzasadnionego powodu wprowadzają wymóg drugiego zezwolenia i dodatkowe wymogi w odniesieniu do samochodów osobowych z kierowcą (VTC), które mają być wykorzystywane do świadczenia usług na obszarze miejskim?

⁽¹⁾ Vehículo de turismo con conductor.